

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

София, 11.07.2025 г.

Върховният административен съд на Република България - Трето отделение, в закрито заседание в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИВАН РАДЕНКОВ

ЧЛЕНОВЕ: СВЕТЛАНА БОРИСОВА

ЧАВДАР ДИМИТРОВ

при секретар

и с участието

на прокурора

изслуша докладваното

от съдията

ЧАВДАР ДИМИТРОВ

по административно дело № 6870/2025 г.

Производството е по реда на чл. 185 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс / АПК/.

Образувано е по жалба на Й. Н. Л. с [ЕГН] от гр. София , [ж.к.] , [адрес] срещу § 2 и § 3 на Наредбата за допълнение на Наредба № Е - РД - 04 - 1 от 2020г. за топлоснабдяването на Министъра на Енергетиката (Наредбата за допълнение).

С първата от цитираните по-горе разпоредби в приложението към чл.61, ал.1 е създадена т. 6.1.1 от Методиката за дялово разпределение на топлинната енергия в сгради - етажна собственост (Методиката), към Наредба № Е - РД - 04 - 1 от 12.03.2020г. на Министъра на енергетиката, с която е установен метод за определяне на количеството топлинна енергия , отдадена от сградната инсталация при въведена система за дялово разпределение чрез индивидуални разпределители, когато потребителите на топлинна енергия в сграда - етажна собственост, не изберат метод на разпределение. Установеният метод е именован „Зависимостта за сградната инсталация“.

С втората атакувана разпоредба е постановено обратно действие на атакуваната Наредба за допълнение на Наредба № Е - РД - 04 - 1 от 2020г. за топлоснабдяването на Министъра на Енергетиката.

На първо място в жалбата са изложени твърдения за нищожност на § 2 на Наредбата за допълнение, с който в Методиката е създадена нова т.6.1.1. Нищожността бива аргументирана с несъобразяване на Наредбата за допълнение с Решение №7276/03.07.2023г. на ВАС, постановено по адм. д. №746/2021г., потвърдено с Решение № 1037/10.02.2025г., постановено по адм.д. №85/2025г. на 5-членен състав на ВАС, с което е била отменена точка 6.1.1. от Методиката с идентично съдържание. При условията на евентуалност се излага становище и за нейната незаконосъобразност. Що се отнася до атакуваното съдържание на §3 от Наредбата за допълнение, същото се оспорва като незаконосъобразно.

С нарочно искане, депозирано като част от жалбата против оспорената част от нормативния акт, жалбоподателят желае на основание чл. 196 ал. 1 във връзка с чл. 166 АПК спиране на изпълнението на оспорения подзаконов нормативен акт в оспорената му част - § 2 и § 3 на Наредбата за допълнение.

В жалбата са изложени съображения, че от изпълнението на акта в оспорената му част ще настъпят значителни и труднопоправими вреди, тъй като, според изложените в жалбата аргументи се касаело за нищожен в оспорената си част подзаконов нормативен акт, поради липсата на съобразяване на органа, приел атакуваните разпоредби, с цитираните по-горе Решения на ВАС, предвид обстоятелството, че е запазил същата формула, със същите противоречащи на Закона за

енергетиката за отчитания за отчитането количеството топлинна енергия , отдадена от сградната инсталация. В този смисъл се позовава на чл.177, ал.2 АПК. Соча се броят на засегнатите от действието на тази част от методиката лица, като съществено основание за засягане на обществен интерес в степен по-висока от тази, свързана с необходимостта от прилагане на оспорената Наредба. За да обоснове застъпеното становище аргументира същото с обстоятелството, че Наредбата в атакуваната част създава задължения за абонатите, които в условията на нищожност в атакуваната й част биха били трудно поправими.

По допустимостта на искането

Искането за спиране действието на наредбата е направено от страна на жалбоподателя, който обосновава правния си интерес от оспорване на Наредбата с два броя фактури - съответно за отчетен период декември 2024г. и януари 2025г., удостоверяващи обстоятелството, че същата е потребител на топлинна енергия и заплаща дялово разпределение на такава за общите части на етажната собственост. Следователно, лицето обосновава наличието на правен интерес, както да атакува процесните разпоредби, така и да иска спирането им.

По основателността на направеното искане

Настоящият съдебен състав намира таканарправеното искане за частично основателно. За да достигне до този извод съдът взема предвид следните обстоятелства:

Съгласно разпоредбата на чл. 190, ал. 1 от АПК „оспорването не спира действието на подзаконовия нормативен акт, освен ако съдът постанови друго“. Съгласно нормата на чл. 196 от АПК, по отношение на неуредените в раздела за оспорване на подзаконовите нормативни актове въпроси, се прилагат разпоредбите за оспорване на индивидуални административни актове. В тази връзка приложима се явява по аналогия и разпоредбата на чл. 166 ал. 4 във връзка с ал. 2 АПК.

Като условие за уважаване на искането за спиране действието на нормативен акт в този случай следва да бъдат изложени обстоятелства, водещи до основателно съмнение за причиняване на оспорвания на значителна или трудно поправима вреда от действието на оспорените текстове от Наредбата. Налице според посочената хипотеза е конкуренция на личен и обществен интерес , в който случай молителят следва да обоснове ако не превес на личните си интереси, то поне равнопоставеност на същите с обществения.

Не такава се явява обаче настоящата хипотеза. В нея, по отношение на § 2 на Наредбата за допълнение, с който в Методиката е създадена нова т.6.1.1. се обосновава наличие на конкуренция на два обществени интереса. От едната страна стои общественият интерес да се изпълнява закона в широк смисъл „Leges sunt servanda“. От другата, молителят противопоставя правото на защита на потребителите в нормативнорегламентирани от държавата области, каквато област се явява топлоснабдяването.

В конкретния случай твърдението за надделяващия потребителски интерес се обосновава с претенциите за нищожност на атакуваните разпоредби, в която хипотеза те не са породили правно действие още от момента на приемането им.

Без да коментира въпроса за основателността на претенцията за нищожност, съдът намира, че поставения на решаване спор засяга правната сигурност на обществените отношения свързани с топлоснабдяването на значителна част от населението. Аргументът се извежда от действието на разпоредбата на чл.177, ал.2 АПК, според която " Актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда, са нищожни. Всеки заинтересован може винаги да се позове на нищожността или да поиска от съда да я обяви.“ Възможността всеки заинтересован абонат да се позове директно на нищожността създава правна несигурност във финансовите отношения между потребителите и доставчиците на топлинна енергия, която безусловно ще доведе до значителни финансови вреди, ирелевантно за коя от двете страни. В този случай, в обществен интерес е взаимоотношенията между тях да бъдат установени след разрешаване на спора по същество с окончателен съдебен акт с цел избягване на значителни финансови вреди.

От друга страна липсва основание за спиране действието на разпоредбата на §3 от Наредбата за допълнение, тъй като посочената разпоредба е заключителна по естеството си. Тя сочи, че Наредбата влиза в сила от 25 февруари 2025г. Визираната норма притежава еднократно действие, породила е правния си ефект и това действието ѝ е изчерпано, поради което не би могла да причини занаяпред допълнителни, значителни или труднопоправими вреди.

По изложените съображения настоящият състав намира искането за спиране действието на § 2 на Наредбата за допълнение, с който в Методиката е създадена нова т.6.1.1. за основателно, а това за спиране действието на §3 от Наредбата за допълнение за неоснователно.

Воден от горното и на основание чл. 190 ал. 1 във връзка с чл. 166 ал. 4 и ал. 2 АПК, Върховният административен съд, състав на Трето отделение

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА изпълнението на § 2 от Наредбата за допълнение на Наредба № Е - РД - 04 - 1 от 2020г. за топлоснабдяването на Министъра на Енергетиката, с който в приложението към чл.61, ал.1 от същата наредба е създадена т. 6.1.1 от Методиката за дялово разпределение на топлинната енергия в сгради - етажна собственост, към Наредба № Е - РД - 04 - 1 от 12.03.2020г. на Министъра на енергетиката, с която е установен метод за определяне на количеството топлинна енергия , отдадена от сградната инсталация при въведена система за дялово разпределение чрез индивидуални разпределители, когато потребителите на топлинна енергия в сграда - етажна собственост, не изберат метод на разпределение, именован „Зависимостта за сградната инсталация“.

ОТХВЪРЛЯ искането на Й. Н. Л. с [ЕГН] от гр. София , [ж.к.] , [адрес] за спиране на изпълнението на § 3 на Наредбата за допълнение на Наредба № Е - РД - 04 - 1 от 2020г. за топлоснабдяването на Министъра на Енергетиката, с който е определено обратно действие на същия нормативен акт, а именно от 25 февруари 2025г.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва в 7 - дневен срок от съобщението с частна жалба пред петчленен състав на Върховния административен съд. След влизането му в сила подлежи на обнародване в "Държавен вестник" по реда на обнародване на оспорения нормативен акт.

Вярно с оригинала,

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ ИВАН РАДЕНКОВ

ЧЛЕНОВЕ: /п/ СВЕТЛАНА
БОРИСОВА

/п/ ЧАВДАР
ДИМИТРОВ